

flaaet ned i Aar, saaledes som den blev det i Fjor, er jeg sikker paa, at den vil stige op igen, og derfor bryder jeg mig ikke saa meget om, at det Forslag, jeg kommer med om et Par Dage, ikke vinder Tilslutning. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgtreds (Vojfen) sagde, at det forekom ham rimeligt at opsætte Diskussionen om denne Sag, indtil Forslaget om den mellemkommunale Beskatning foreligger, hvilket vil ske om et Par Dage, saa er jeg ikke af samme Mening. Den ærede Formand meddelte os i Dag, at Betænkningen var afgiven i Dag. Mødet, hvor Betænkningen blev vedtagen, blev holdt i Aftes, og det er for saa vidt gaaet meget hurtigt. Hvor vidt den ærede Indenrigsminister finder det rimeligt at opsætte Diskussionen, maa jeg henstille til ham; men jeg finder det ikke rimeligt, hvad jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i Udvalget. Jeg vilde have fundet det rimeligere, om man havde forhandlet om dette Forslag, havde henvist det til Udvalget, og saa havde faaet den leveret her samtidig, og for mit Vedkommende vil jeg gøre opmærksom paa, at de Endringsforslag af mig, som nu komme sammen med Betænkningen over Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, da det ikke vilde være fremkomne, i alt Fald i den Form. Naar jeg om et Par Dage skal varetage min Interesse, og skal forsvare, hvad jeg der har fremstillet, saa kommer jeg paa en vis Maade i en lidt skæv Stilling, eftersom jeg hellere vilde have forsvaret dem, efter at jeg havde sat dem i Forbindelse med det her foreliggende Forslag og enten trukket dem tilbage eller ændret dem.

Jeg kan i det hele og store slutte mig til dette Forslag. Jeg mener ligesom den ærede sidste Tale, at det maatte gaar lidt for rask fremad, at det maatte kunde gaa succesfuldt. Naar der her er Tale om den bestaaende Tilstands Uretfærdighed, saa behøver jeg ganske i Almindelighed ikke at paavise den, naar den er saa indlysende. Hvis en Mand gaar hen og anlægger en stor Fabrik i en Landkommune, vil denne Fabrik paalægge Kommunen bethdelige Udgifter, baade til Veje, Skoler, og hvad Kommunen ellers skal betale, og det skal Hartkornet ubelukkende betale ved de Skatter, der lignedes paa fast Ejendom. Det er saa ubilligt, forekommer det mig, at det ikke vil kunne opretholdes. Naar jeg beklager, at dette Lovforslag ikke er kommet saa betids, at det kunde komme sammen med Udvalgsindstillingen om Lovforslaget om den personlige Kommuneskat,

eller at Udvalget ikke har ventet med sin Indstilling, til dette Lovforslag ogsaa er blevet forhandlet, hidrører det tillige fra, at jeg ikke ser bedre, end at den Skæbne, som begge disse Lovforslag ville faa, paa Forhaand er givet. Jeg tror nemlig, at det Lovforslag, som fremkommer fra Udvalget angaaende Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, vil gaa igennem Tinget, efter hvad vi have hørt fra de ledende Partiers Side, saaledes, at den Tanke, som ligger i dette Lovforslag, og som flere Medlemmer og jeg have opfattet sammen med Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, vil blive tilfidesat, og Lovforslaget vil saa gaa uden den til Landstinget. Men naar det kommer til Landstinget, kan jeg paa ingen Maade tro andet, end at Landstinget overhovedet ikke vil behandle det, før det faar det Lovforslag med, som her foreligger, idet disse to Lovforslag tydeligt nok af alle, der have talt derom, opfattes som hørende sammen. Jeg ser ikke rettere end, at Lovforslaget om den personlige Kommuneskat i og for sig ikke vil kunne fremmes, før dette bliver fremmet, og da der ikke er stor Udsigt til at faa dette fremmet saa hurtigt, at man kan vente, at der af det hele skulde komme noget Lovforslag i Aar, saa anser jeg det, der er sket, for at være det samme som, at begge Lovforslagene ikke blive til Lov i Aar.

Scharling: Efter den Udtalelse, hvorved Forhandlingerne aabnedes af Ordføreren for Udvalget angaaende Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, er der ikke nogen særlig Opfordring til at gaa langt ind paa det foreliggende Lovforslag. Det vil maaste dog findes ret naturligt, om vi, der ikke ere Medlemmer af dette Udvalg og ikke vide noget om de Forhandlinger, der have fundet Sted i dette Udvalg, kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger om Hovedprincippet i det foreliggende Lovforslag. Jeg maa da lige som et Par af de foregaaende ærede Talere sige, at det forekommer mig, at Hovedtanken i dette Forslag er rigtig. Det er unaturligt at blive ved at lægge de kommunale Skatter i Landdistrikterne ubelukkende paa Hartkornet. Det har i sin Tid efter Omstændighederne kunnet være ret naturligt, men efterhaanden som Tiden er gaaet, og der mere og mere er kommet andre Erhverv i forskellige Landdistrikter, og Bygninger af forskellige Art have rejst sig, er det unaturligt, om disse vedblivende skulde være ganske fri for kommunale Afgifter, medens man vedblivende læsser alt over paa Hartkornet. Jeg erkender, at det i saa Henseende er et